

1. A nemzeti érték megnevezése: Szüreti és kosaras bálók
2. A nemzeti érték szakterületenkénti kategóriák szerinti besorolása

☐ agrár- és élelmiszergazdaság	☐ egészség és életmód	☐ épített környezet
☐ ipari és műszaki megoldások	☒ kulturális örökség	☐ sport
☐ természeti környezet	☐ turizmus és vendéglátás	
3. A nemzeti érték fellelhetőségének helye: Bögöz
4. Értéktár megnevezése, amelybe a nemzeti érték felvételét kezdeményezik

☐ települési	☐ tájegységi	☐ megyei	☒ ☐ küllhoni magyarság
-------------------------------------	-------------------------------------	---------------------------------	--
5. A nemzeti érték rövid, szöveges bemutatása, egyedi jellemzőinek és történetének leírása

A szüreti és kosaras bálók, amint a nevük is mutatja, zenés, táncos multságok.

A *kosaras bált* vidékünkön a farsangi időszakban tartják és jellemzően a házas emberek bálja. Manapság már nem annyira szigorúak a szabályok, kivételes esetben meghívják a szervezők a jegyes párokat is, de régen ez nem volt jellemző. A kosaras bál vidám, esetenként a fiatal házasok által betanult színdarabbal kezdődő, élcelődő hangulatú, bátor vicceket is megengedő esemény. A nevét arról kapta, hogy a részt vevő párok vesszőkosárba rakják az éjjel fogyasztásra kerülő ételt-italt, terítéket, úgy jelennek meg a multságban. Innen rakják meg a szervezők által előkészített asztalokat, majd azt fogyasztják. A részt vevők vendégeket is hívhatnak, általában más településeken élő komákat, rokonokat szoktak meginvitálni. Ezek alkalomadtán visszahívják őket. A nyitó színdarab után kezdetét veszi a zenés, táncos, reggelig tartó vigadalom, amit a szervezők játékokkal, tombolatárgyak sorsolásával színesíthetnek.

A *szüreti bált* az előzővel ellentétben a fiatal legények szervezték, régen kifejezetten a tizenhét év betöltöttéig volt a fő szerep. Manapság már szélesedett a korosztály skálája, a lényeg, hogy adott településen kerüljön 6-8 (vagy több) pár, akik eljárvák a szüreti táncot. A szüreti bálók a szőlőszüret idejével találkoztak, régebb október elején, ma már augusztus utolsó szombatjától kezdődően majdnem minden szombaton tartanak egy adott település körzetében. A táncot gyakorló fiatalok választanak maguk közül egy párt, akik a csőszkirálynő és csőszkirály szerepét töltik be. Ettől kezdve ők a fő szervezők, társaikkal együtt zenészt fogadnak, elkészítik a koszorúkat, amelyeket a bálon elárvereznek, feldíszítik a kultúrotthon szőlőfürtökkel, heteken keresztül gyakorolják a néptáncot, amelyet majd a bál estéjén mutatnak be. A bál napján körbe szekerezik a község falvait, esetleg a szomszéd községet is érintik. Már délelőtt megkezdődik a lovak és szekerek díszítése, a faluban a tánc töredékének bemutatása. A szekerezés célja a bálra toborzás, a fiatalok énekszóval, bor kínálásával, táncos hívják meg az adott falvak lakóit. Visszaérkezéskor régebb a csőszkirálynő otthonában fogyasztottak est-ebédet együtt a csőszök, a zenészek és szekeresek. Este, mikor begyűl a nép, eltáncolják a lányos, legényes és páros táncokat, majd reggelig tartó táncos multság következik. Közben a legények próbálnak szőlőt lopni a mennyezetről lelógatott, vázra akasztott szőlőfürtökből. A csőszök erre kell vigyázzanak, nem engedhetik, hogy a tolvaj ki tudjon osonni a szőlővel a teremből. Ha elcsípi, megfizettetik a szőlőt. A bál lebonyolításában a csőszök szülei is gédkeznek.

Vidékünkön a kosaras és szüreti bálakat a kultúrotthonokban tartják.